

SiD = Siisi,

Koska

Pilla Patinton Pitäjästä ja
Lomen Kolasta,

Helena Jacobin tytär,

Joka

Lapsens murhan tähden, Paimion Kirkon nummella,

Barban nuorudens isän kukoisturen
ajalla mestattin,

Sinä 16. p. Heinä Kuusa vuonna 1764,

Johonga hän itsensä niin kuin katu-
wainen syndinen sydämmellisellä
synnin tunnolla

Ja

Turvamisella Wapahajan Jesu-
suren kalliseen ansioon walmisti.

Kaikkille suruttomille, promille ja hourellista
elämäkerta harjoitawaisille waroituxepi.

Sen wainajan oman anomisen jälkeen
Kokonpandu

Thomas Ragwaldin Pojalda.

Wasa, Prändätty Londicerildä.

W. I. O! Jesu Christe viatoin re.

O! Jumal ole armoinen; Mä sangen
suuri syödynen Olen juur julmasti
elänyt, Sielun ja Ruumin lykänyt.

2. Minian alommaisehen Helmetin suden
etehen Se häijy hengi wiettelä, Lihan
ja weren petteli.

3. Jo osan neljättä vuotta Wiritin
wihan walkia Mä nuoron ikä uhraisin
perkeleill maailma seuraisin.

4. Edällä juorin heidän kansansa Häijy
ja ilkiäs halusa Näin wöt ja päiwät lu-
lutin Jumalan Armo tuhlaisin.

5. Ett luomuin pojes hynästä Siit
taimallisest JSÄstä Hänen Tawarans
haaskaistin Mun perindöni hukkaistin.

6. Sentähden katin kableisin Sielun
ja ruumin siteisiin Fangix mä joudun
olemaan Pirun ja mailman linnahaan.

7. Eds Jsa minun liini sai Nyt wa-
sta tunsin hänen tain; Kuin aina huusi
peräni: Kuhungas juoret lapseni?

8. Woi! kukaast sun nyt pelastaa, Hel-
metin pimiäst tornista? Siis rukoil Woi-
kaan JSusta, Sit teuray tehty Karikkaan

9. Ah! Kiitos Isän rakkant, Sun neu-
vos edest, apuni, Ett' sydämmes niin
läubeni Mun kuolen korjan puoleeni.

10. Nyt fangi mind waiwainen Sun
Poikas Anson turvailen; Jongas mull
an oit aldixi, Syndeini mayox tänderi.

11. O! minun rakas Isäni, Lepvy ja
wi kankani, Et armo olet luvanut,
Niill' kuin sinun on turwannut.

12. Sen luvayen päälle, niin JEsus
on Gowittajani, Hän kuoli tähden Gol-
gothas Siin murha-layos kaubias.

13. Sentähden olen iloisan, Sisällisesti
sieluan; Waikk' ulkonaisell muodolla,
Mun syv on alas kagella.

14. Muutt' Jesuren armosta En epäil,
hengi todistaa, Ett olen armon tunnosa,
Eht ruumin kuole raudoisa.

* * *

15. Voi! älkät sitä sureko, Sukun'
jo tutun huoliko, Muut Christi weljen,
Hären, Ett hiwott' on jo kirwehen.

16. Sill' minun mielen', menoni, Taho-
ton, ajatus, haluni, Pois tääd' on läät-
to Laimaseen, Jesuren ilon iijäseen.

* * *

17. Ah! vielä, soisin todella: Ettäs' woi'
st, minu kuulella, O! mies sä raukka he-
luman, Sun kauttas trapull astuman.

18. Mun tähty anda sidotta, Silmönt
Kiini niwotta, nyt kirwen alle taipuman,
Ja waiston luondo kuoleman.

19. Ah! minä huokan toivotan, Siis
HEKra Jumal Taimahan, Andakon katu-
muren sull, Sun oman syndeis tähden tull.

20. Nääll sydämmes haurellisen Saat-
talon piston murhen sen, Ettäs tääll ar-
mon ajasa, Ja et helwetin waiwasa.

21. Ilkettä nä nyt itkisit, Verkelen ka-
dest päässit, Näit' muistutan sull todesta,
Ah! ehi, rukoill' JEsusta.

* * *

22. Viel' ennen kuin mä kumaran, Ja
ken kuolemaan osennan Nuorukaiset teit'
ilmoitan, Pojill ja piikoill muistutan.

23. Ah! älkät te niin pahasti, Mun
peräsäni julmasti Synnisa rietais eläkö,
Ja helwetihin riendäkö.

24. Waan palaitkat jo juorusta, Hel-
wetin tulen kohusta, rippukat hartast
HEKrasa, Nuoruden ajan waarasa.

* * *

25. O! Isät! ditit rakkahat, Muut'
palkollisten haldiat, Ragojat verdän tar-
kasti, Lasten ja wäken hartasti.

26. Jos ike teis' on olewa, Sydämmes
Sielus tunnosa, Ensiwi sonnini katumus,
Siis' toiser Hengen hallitus.

27. Ett HERAN Kätkön jälkeen sitte,
Heill esimerkij taidaisit, Niin yöt ja
päivät kaluta, Ett taiwaas saisit iloita.

28. Ah! JESUS ike neuvoikon, Teit'
hengellänsä walaikon, Ett tundosanne
tundemaan Ja Henges ike uskomaan.

29. Tulisitte sen huomaman, Kuing'
perkel wielas luomomomaan, On sukela
sill tawalla Ruin naurun leikill jutellan.

30. Jos perhellen sen sanotte, Par-
hanne päälle panette, Min rukouris HER-
rasa, Niin sielunne on rauhasa.

31. Sill muutoin ette ikänä, Saa
wälttä wihan liekkiä, Mut' osalliset
oletta Synneistä, joit he harjoittaa.

32. Viel' te mun^{*} Isän, Äitini, Wel-
jen, Sisaren, Sukuni, Älkät täkedes
murhella ja katteralla itkulla.

33. Mun tähden isen susloko, Ja so-
böndänne randoiko; Andokat HERAN
hallusa Mun sielun olla ilosa.

34. Ah! rukoilkat te Jumala, Kaikki
muut samall tawalla, Sill koko mailu'
pahudes, On hengellises huorudes.

35. Josa minä is' waiwainen, Elänyt
olen syndinen, iong tähden teitä muistu-
tan, Mun askeleistan waroitin.

36. Sill minä olin ilkiä, Ja syöän-
men ol' ylöid, Se ensin mun sai koreu-
teen, Ja liha sitte huorutteen.

27. Näit en voisjätä todella, Waan
töyry teille laivolla, Nuorukaiset nyt
saarella: Näist' lakaitat pois halulla.

28. Ah! totta Herran todesta, Kaikki
ne paikat kauhista, Jois olet' synnis
elänet. Ja himojanne totellet.

29. Ah! kuinga wieras, kamola, on
satan monell tavalla, Kuin syndistä täällä
talutta, ain päästä, käsi' jalwosta.

40. Silloin kuin muolla juoyette. Eli
kuin Kirkkon tulle, Niin omi hänen
ohjansa, Teil' hiuris, korwis, ohisa.

41. Ne perkelen on krimunsa, Ja kolla
korjat suikeusa, Joilla hän aja iloisest,
wie helwettin kyll köykäisest.

42. Kaikkia niitä johdatta kuin pääl-
lens ilman tarwetta, Koreun tähden pa-
newat, Ja mailme takka osawat.

43. Mä vielä köyhä ihminen, Ja
Linnan fangi syndinen; Muistutan muille
fangeille, Kahleis Linnois olewille.

44. Ah! älkät kauwan salliko, Tun-
donne kalwaa andako, Waan nöyryttä-
kät iheune Ja tunnustakat syndinne.

45. Andakat kunnia Jumalall, Syn-
nin ja pirun woitajall, sanokat niin
HERralle, Jesuyell' Isän Pojalle.

46. O! Sinä kiiniotettu, Sidottu,
naulit, raostettu; Wiatoin fangi Jesu
Christ, Päist' Sielun siteihist.

47. Meit' wlllissi fangeja, Kuin sywi,
kuumi kaimoja, Olemme kyllä kaimanet
Sielun helwertin wiettelet.

48. Eil' ei ole ketän autuuri wiel', Eil'
sa igia myös auta täällä, Kuin ylämieli-
nen tunnustaa, ja wastoin tahtons jukistaa.

49. Syndins, oikeun edesä Ja liban
päälle käydesä, Ja todistojain kautta niin
Baaditan tunnustamaan syyn.

50. Se kuin niin tdsä tilasa kuole, ei
ole armosa? Eil' nöyräst ehi JEsusta,
Ei suingan Händä nähä saa.

51. Mutt' ne on fangit oikeat Jotk' oi-
kein syndins tundewat, Kuin HERRan
Armost hengestä, Ja itse mielest hwyästä.

52. Sydämestänsä katuwat, Ja koh-
dastansa puhuwat, Ei kaunistel', Eil'
estele, Eil' pahutansa peittele.

53. Ei todistajan toisto sitt' Tarmise,
Mutta hynnelit' Wuodatta wilpittömästi,
Ja ander anno nöyrästi.

54. Näin laki syndiä ajele, Ja Ewan-
gelium huutelee, JEsuren Ansioo auttas-
maan Jumalan Armon turwamaan.

55. Sen Pnhä Hengi toimitta Niille
kuin syndins tunnusta; Ei peljätä heit'
kuolema, JEsuren Beri wirwoitta.

* *
56. Nott olen päiwän päättellyt, Ja
teidän hwyäst jättellyt; Rukoilen vielä
Jumala! Sido niin perkel' kableilla.

57. Ettet hän enä riitwaisi, Ja helwet-
tihin kandaissi, Niin suuris joukos monta,
Miehen ja waimon puolia.

58. Kuin kaikkis paikois juorewat Poh-
yöt ja päiwät pauhawat, Hengelles Jesu
palautta, Ja synnin tiestä lakautta.

59. O! Jesu rauhan Ruhtinas, Siuna
ain' meidän Kuningas Suo rauha kaikell
Kansalle Siunaus onni Laille.

60. Viel ylimmäinen Poppimme! O!
Jesu hywä Paimen sä! Ann Henges
Alla Paimenill', Täällä Seurakundaas
kaikewill'.

61. Nyt ilmat, maat ja ihmiset, Elä-
wät, kuollet kappalet. Kolminaisudel
Korkia Nlistis kiitos kunnia.

62. Tuokat alati lakkamat' Täällä ja
Laiwaas loppumat, Enöns Neuwons o-
wat korkiat, Salatut, Duomions vikiat.

